

Andrei Vartic
Institutul Civilizatiei Dacice, Chisinau
e-mail icidac@yahoo.com

Kogaiononul - mit si realitate

I. Drumul tehnologic spre Kogaionon

De ce Roma a cucerit doar o mica parte din teritoriile locuite de geto-daci? De ce harta teritoriului cucerit este asa de enigmatica? De ce l-a parasit dupa ce a depus eforturi uriase pentru a construi Ulpia Traiana si Porolissimul? De ce urbele romane nu au trebuit celor care i-au dat afara pe romani din Dacia? Nu cumva din cauza ca civilizatia lor nu era nici cea urbana a Romei, nici cea de care a nomazilor, ci "*casnica*", cum zice Alecu Russo?

Descoperirile arheologice din ultimii ani, dar si cercetarile noastre multidisciplinare, demonstreaza ca zadarnic cauta arheologii mari megapolisuri dacice. Dacii au urit urbea care frange personalitatea omului. Zadarnic plingem faptul ca dacii nu au lasat scrisori latine sau grecesti despre locuirea lor rustica si casnica. Scrisoarea alfabetica transmite vorbe despre cuceririle individualiste, desarte, ale omului, nu esente universale de fiintare. Zadarnic incercam sa vedem maretia civilizatiei dacice cu literele Romei sau ale grecilor.

Dar a vazut Roma adevarata civilizatie a dacilor carpatini? Nu. Daca o vedea, intelegea valoarea exceptionala a topirii unor lupe de fier plastic de 40 kg, lupe pe care Europa a putut sa le obtina abia peste 11 veacuri. Vedea fierul dacic suprapur, de 99,97% fara cimentita [A. Vartic, *Magistrarele tehnologice ale civilizatie dacice*, Basarabia, Chisinau, 1997], vedea ceramica dacica supradura si motivele sacre ale dacilor armonizate cu lotosul egiptenilor si al indienilor, cu acantul corintinienilor, cu viscul druizilor [A. Vartic, *Drumul spre Kogaionon*, Basarabia, Chisinau, 1998]. Vedea implectonul din zidurile turnurilor de la Costesti, facut din mari caramizi de fier-titan (ilmenit), care nu-si gasesc nici o justificare militara acolo [A. Vartic, *Fierul-Piatra, Dacii-Timpul*, Basarabia, Chisinau, 1997].

Inginerii romani ar fi trebuit sa vada ca, de fapt, cetatile dacice, asa cum stau ele cocotate pe virfuri greu accesibile, nu au motivari militare de aparare. *Blidaru* sta la 1500 m de *Cetatuia Costesti* si cam la toti atitea metri de *Prisaca*. De ce intr-un triunghi montan de numai 4500 de metri s-au construit 3 cetati colosale? Unde s-a mai vazut asa ceva in lume? Care era scopul de aparare a cetatii de pe Virful lui Hulpe, sau a celei de la Naia, puse in locuri din interiorul zonei centrale a statului dac, nu la periferia ei? Facea oare sa construiesti la Cioclovina un colosal zid de 2,5 km din 3600 esaloane de pamint si piatra, paralel cu

linia care uneste Banita cu Piatra Rosie, atunci cind orice armata invadatoare il putea ocoli cu usurinta?

Chiar si in actualele conditii "globalizate" de ducere ale unui razboi de munte, orice inamic poate trece nestingherit pe linga aceste troiene si cetati. De ce, insa, dacii le-au dotat cu mari platforme si terase externe chiar in preajma zidurilor? Ca sa permita atacatorilor, dupa un greu urcus, sa se odihneasca si sa se regrupeze, sa astepte in voie, batindu-si joc de aparatori, pina ce ei vor termina resursele de apa, de munitie si de hrana? De ce zidurile cetatilor dace inconjoara poalele unui mamelon, asa ca de fapt comunicarea dintre aparatorii acestor cetati devine imposibila? De ce cetatile dacice nu sint locuite? De ce asa zisele cisterne sau construit inafara zidurilor? De ce nu se regasesc in cetati magaziiile si beciurile unde ar fi trebuit sa fie depozitate mari rezerve de hrana si munitie ale aparatorilor? De ce gramezile de griu ars stau dincolo de ziduri, ca la Sarmisegetusa Regia [A. Vartic, *Ospetele Nemuririi, Quo Vadis, Chisinau, 1994*]?

De ce mortarele de care s-au folosit dacii au si astazi proprietati inteligente, cum ar fi cele bactericide sau formarea unei pelicule verzui impenetrabile la contactul cu apa? De ce sanctuarele dacice, construite pe uriase terase din andezite supertrainice, stau dincolo de zidurile cetatilor? Ce motivare religioasa, politica, stiintifica i-a facut pe daci sa construiasca aceste sanctuare unice in toata lumea? Cu ce efort uman si tehnic s-au taiat atat de perfect colosalele andezite de la Gradistea de Munte, taieri care si astazi nu se pot realiza fara resurse financiare considerabile? Cum s-a reusit taierea atat de spectaculoasa a unor munti intregi de piatra la Magura Calanului sau la Uroi, fasonarea inteligenta a pietrei si transportarea ei la zidurile de pe munti?

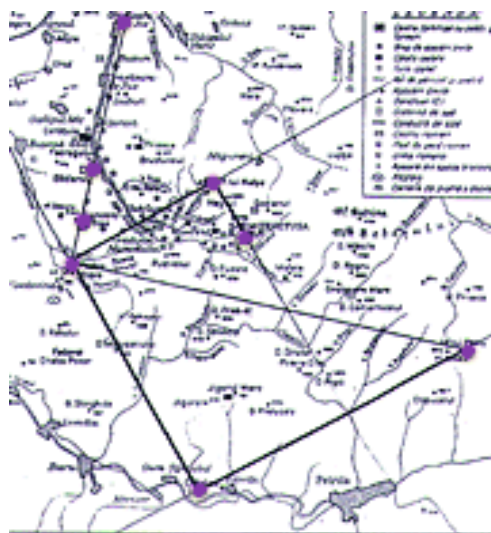
De ce a trebuit ca zidurile de la Costesti sau Fetele Albe sa fie asamblate poetic, milimetru in milimetru, lucru total netrebuincios unor scopuri de aparare? De ce zidul fascinant de la Costesti apara mamelonul central dinspre sud, dinspre muntii prapastiosi, care si asa trebuiau cuceriti cu greu de un posibil inamic, si nu dinspre nord, unde panta e mai moale si accesul mai usor? Si care era scopul acestor ziduri uriesesti, daca cel de aparare este greu de demonstrat?

Se spune ca dacii au parasit cetatile imediat dupa terminarea razboiului, in vara lui 106; deci era previzibil ca vegetatia abundenta de la munte sa fi acoperit imediat multe urme ale singeroaselor lupte: trupuri, scuturi, lanci, sabii, virfuri de sageti, tehnici de razboi dacice si romane. Nimic din toate astea nu descopera arheologii in cantitatile omologate cu luptele crincene ce s-ar fi dat intre cei 150.000 de soldati ai Romei cu cetele dacilor. Se vede limpede ca toata locuirea dacica a fost arsa, dar arsurile acestea nu poarta si urmele dezastrelor umane cu care se poarta razboiul. Nu stim cit de crunta o fi fost lupta pentru Sarmisegetusa, dar chiar sa nu fi aruncat romanii macar vre-o citeva mii de sageti spre cetate? Or, poate, acei deosebiti soldati romani au avut in dotare detectoare care sa gaseasca pe terenul deosebit de accidentat din preajma Sarmisegetusei doar virfurile de sageti de fier,

nu si miile de cosoni de aur pe care le descopera taranii (nu si arheologii!!!) chiar si astazi la Gradiste?

Inca in 1995 [A. Vartic, *De la sociologia monografica la cea entropica*, Discurs tinut in Aula Academiei Rom^ne la 19 mai 1995, vezi A. Vartic, *Catastrofa eliberarii, Basarabia, Chisinau, 1996, p. 33-47*] noi am aratat ca asa zisele cetati ale dacilor sint mai repede marcare inteligente ale unui mesaj deosebit de important, scris cu buna stiinta si in limbaj geometric si astronomic, si in andezite, fiindca el depoziteaza mult mai bine informatia decit firava vorba alfabetica, aflata si sub ambitia omeneasca, si sub vremi, si in necontenita entropizare.

Totul a pornit de la observarea faptului ca cetatile dacice de la Banitza si Piatra Rosie formeaza cu asa zisul castru roman de pe virful lui Patru un perfect triunghi dreptunghic {Fig. 1}.

Trimitem la publicatiile noastre cititorul dornic sa afle mai mult despre aceste triunghiuri. Sa observam aici ca aceasta uriasa iconografie geometrica, pe care noi o numim *topografie cosmogonica dacica*, isi leaga triunghiurile sale de o alta minune topografica: *Marea Linie Dacica* {Fig. 2}

pe care o formeaza zidirile dacice de la Pecica, Deva, Cugir, Boita si Virful Omu, orientata 15 grade Nord-West [A. Vartic, *From Platon's to Zalmoxis's Academies*, NATO ARW "The New Role of the Academies of Sciences in the Balcan Countres", Athena, November. 20-23, 1996].

Iata cum se aseaza cetatile din zona Sarmisegetusei regia pe Marea Linie dacica {Fig. 3}

Noi am studiat cu atentie si cetatile construite in zona de mai sus de aceasta linie, cele de la Clit, Moigrad, Saratel, Sighisoara, Racos etc [A. Vartic, *De la topografia cosmogonica la Kogaionon*, Dava International, 2001]. Iata ce figura stranie am obtinut {Fig. 3},

Pe hartile de mai sus se vede bine locul Sarmisegetusei Regia in acest mesaj topografic. Ce inseamna el? Ce au vrut, de fapt, sa ne transmita dacii cu aceasta constructie mareata realizata pe un vast teritoriu si care intrece in efort uman si tehnologic chiar si construirea piramidelor?

II. Realitatea cosmogonica a Kogaiononului

Bunul Dumnezeu a vrut sa descoperim in anii din urma, pe masive pietre de munte, mai multe incrustari geometrice dacice, care confirma corectitudinea ipotezei despre "*topografia cosmogonica a dacilor*" {Fig. 4}.

Cum bine se vede pe aceste picturi geometrice dacii cunosteau arcul de cerc, axele de coordonate, chiar si intregul complex topografic din Fig. 1-4, lipit de Marea Linie Dacica l-am regasit pe acele pietre {Fig. 5, a, b, c}.

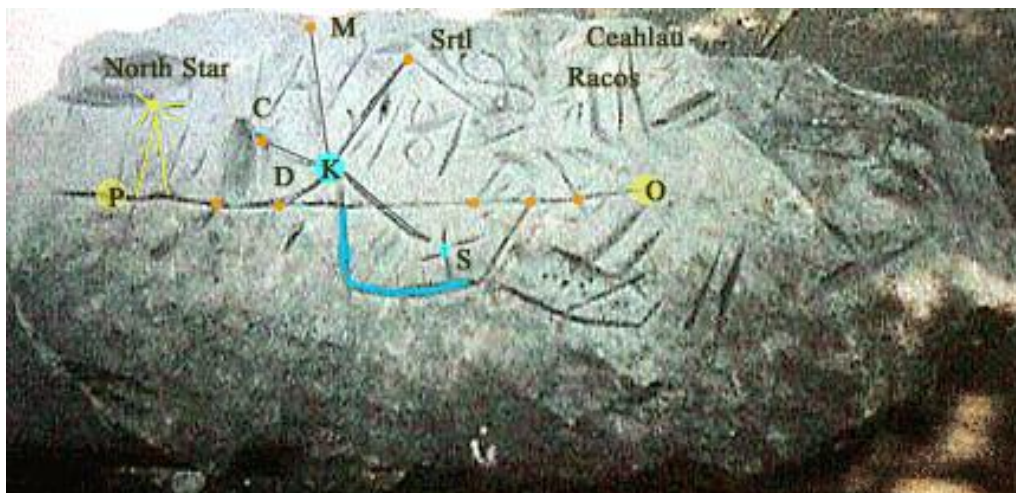

Noi am numit incrustarile dacice de pe pietrele de munte "*hartile cosmogonice ale dacilor*" [A. Vartic, *Drumul spre Kogaionon*]. Cercetindu-le cu atentie am observat ca deasupra Marii Linii se afla un

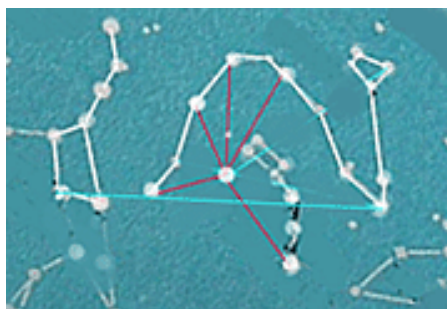
nod central, din care iradiaza mai multe linii-raze. Suprapunind *Marea Linie Dacica* despre care v-am vorbit deja, cu *Marea Linie* de pe harta dacica desenata de noi nu a fost greu sa determinam topografic acest loc {Fig.6}

si sa vedem ca figura construita de noi aprioric {vezi si Fig. 3} coincide de minune cu desenul dacilor {Fig.7}

si ca ea reprezinta Constelatia Dragonului, cea care, parbolic vorbind, sustine rotatia multimilenara a Polului Nord Ceresc {Fig. 8} si ne arata ca intregul complex construit de daci reprezinta in mare o anumita pozitie a Dragonului fata de Polul Nord Ceresc si fata de celelate constelati (Sarmisegetusa Regia apare ca steaua Alfa a Ursei Mici, actualul Pol Nord Ceresc)

Acest nod central sta mai la nord de un mare patrulater, care coincide cu curgerea riului Strei; mai jos de acea linie, si in interiorul curgerii Streiului, se afla un punct indicat de daci cu o cruciulita. Acel punct nu poate fi altul decit Sarmisegetusa Regia. Atunci nodul central din care pornesc liniile-raze se re-gaseste topografic undeva pe dealul Uroi, peste Mures, la nord de Simeria. Liniile care sint trase din acest nod, daca sint omologate cu punctele topografice actuale, ne duc exact in cetatile dacice despre care am vorbit mai sus (Pecica, Clit, Moigrad, Saratel, Sighisoara, Racos etc).

Faptul ca dacii au legat de acest nod topografic singular intregul lor algoritm, faptul ca el se afla pe un munte la poalele caruia curge un riu mare (amintim ca inainte de taierea meandrelor Muresului de catre austrieci acest riu avea cam de trei ori mai multa apa decit acum si ca in antichitate clima era cam cu 30% mai umeda - deci Muresul era un adevarat riu mare, navigabil, si, posibil, mai mare ca Tisa, adica principalul afluent al Dunarii [Liviu Marghitan, *Valea Muresului - parte integranta a sistemului de fortificare a Daciei, Sargetia, XIII, 1977, p. 203-207*]), faptul ca de pe acest munte se deschid privelisti uluitoare a tarii Hategului, faptul ca anume partea nordica a Dealului Uroi ofera o exceptionala priveliste a Cerului Nordic, faptul ca din acest nod pornesc numai 5 raze, ne-a permis sa dam urmatoarea ipoteza: Dealul Uroi este Kogaiononul dacilor.

Perighiezele noastre in aceste locuri ne-au dat satisfactie deplina. Zidurile antice, necercetate inca, se mai pot urmari si astazi, multimea ceramicii din toate culturile preistorice si istorice, inclusiv din cultura Turdas, este remarcabila, sta chiar la suprafata, in musuroaiele de furnici sau cele sapate de cirtite. Artefactele demonstreaza ca la poalele sudice si estice ale Dealului Uroi se afla un exceptional megapolis preistoric, probabil cu functii sacre. Cel putin unul din valurile de pamint care il inconjoara repeta iconografic desenul constelatiei Dragonului [A. Vartic, *De la topografia cosmogonica la Kogaionon*], lucru care l-am mai intilnit si in alte parti ale Daciei [A. Vartic, *Drumul spre Kogaionon*]. Perighiezele au mai aratat ca partea apuseana si cea nordica de la poalele Dealului Uroi este curata arheologic, lucru care sugereaza faptul curateniei sacrale a acestor locuri (orice locuire murdareste locurile sacre, motiv din care, dupa parerea noastra, nu sint locuite nici cetatile dacice), legate si de Apusul de Soare, si de Nordul Instelat.

Urcarea pe muntele Uroi este posibilă doar pe panta lină, nordică, unde am identificat două drumuri; unul, cel de la răsărit, se pare, avea funcții rituale, celălalt, de la vestul pantei, era, poate, drumul pe care veneau pelerinii la Marile sărbători religioase ale dacilor. La fața locului am putut constata existența pe aceeași parte nordică a Dealului Uroi a unui vechi val care împrejmuia muntele din partea asta, ușor accesibilă. Până la acest val nu apare nici un fel de urmă antropică, dar imediat după el se deschide un adevărat eldorado arheologic. Ceramica găsită la suprafață pare a fi din toate vechile epoci ale acestui ținut, locuit încă din timpurile primordiale, dar cea dacică e cea mai multă.

Un deosebit interes prezintă stratul gros de cernoziom (aproximativ 1 m) de pe platoul din vârful dealului, care apare după valul indicat și care nu avea cum să stea de milenii numai pe acel platou. Lipsa cernoziomului în partea vestică și nordică de la poalele Uroiului ne-a făcut să presupunem că el a fost adus acolo cu bună știință pentru scopuri care rămân încă neelucidate.

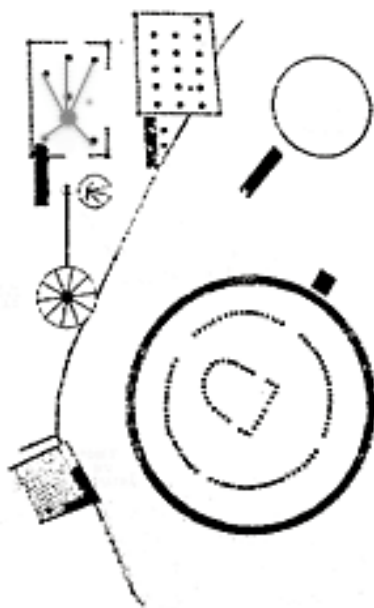
Încă și mai fantastice ni s-au părut cele vreo 18 rotonde (mai multe nu am putut depista din cauza vegetației) orientate nordic cu o săpătură adâncă {Fig. 9}.

Era clar că suntem în locul unde mulți uriași de daci (sau alte populații muresene și simeriene) se adunau pe Uroi pentru a venera un eveniment cosmic care avea loc pe Cerul Nordic, la Apus de Soare. Or, după părerea noastră, nu Dealul Uroi este Muntele Sfânt, ci tocmai acest eveniment ceresc, oglindit topografic cu formidabile marcare pământestii, reprezintă Kogaiononul, Muntele Sfânt al dacilor, care e în cer, nu pe pământ (atragem atenția că și Constelația Dragonului are forma unui munte). Adică, de fapt, Kogaiononul este un algoritm cosmogonic ritualic, un munte ceresc care se oglindește în construcțiile magnifice ale dacilor. S-ar putea, deci, ca el să fie construit în mai multe exemplare asemănătoare geometrice. Așa am descoperit că

dealul Uroi este doar unul din cele 4 Kogaionoane pe care noi le-am identificat pina acum (din considerente legate de protejarea acelor locuri de invazia cautoatorilor de comori noi nu dam aici localizarea lor topografica), iar asa zisele cetati dacice sint marcarile celor 16 stele ale Dragonului, cunoscute pe atunci, deci locuri sacre, adica temple dacice si nu cetati de aparare sau de refugiu. Anume functiile lor religioase lamuresc si efortul uman cu care au fost construite, si finetea cioplierii pietrelor, si poezia amplasarii lor, si enormele terase din apropierea cetatilor, pe care dacii isi asezau, probabil, salasele de pelerini, si adevaratele drumuri care inconjoara zidurile dace, drumuri pe care multimile inconjurau ritualic templul.

Faptul ca Marea sageata a Soarelui de andezit, compusa tot din 16 pietre, indica cu o mare exactitate nordul, ca si multe alte constructii dacice ritualice (de pilda cele de pe raza comunei Beriu, sau enigmatica baie de la Gioagiu-Bai, sau cea de la Racos, aflata la 60 km nord de vf. Omu), ne indica, cum am aratat, ca este vorba de un eveniment care se intimpla undeva la nord. Care nord? Cel din templul spre care arata sageata. Se stie, constructia din acest templu, distrusa si de arheologi, este enigmatica. Generalul Vasile Dragomir a dat pina acum cea mai serioasa pista de interpretare a acestui sanctuar [Vasile Dragomir, Vasile Rotaru, *Marturii geodezice*, Editura Militara, Bucuresti, 1980]. El sustine ca dacii au reprezentat acolo pozitia planetelor din sistemul solar, 9 cunoscute la timpul cela, tot atitea cite pietre-marcari sau gasit in prima investigatie areheologica. Noi am mers mai departe pe aceasta ipoteza astronomica. Unind punctele acestui sanctuar dupa modelul de pe pietrele dacice

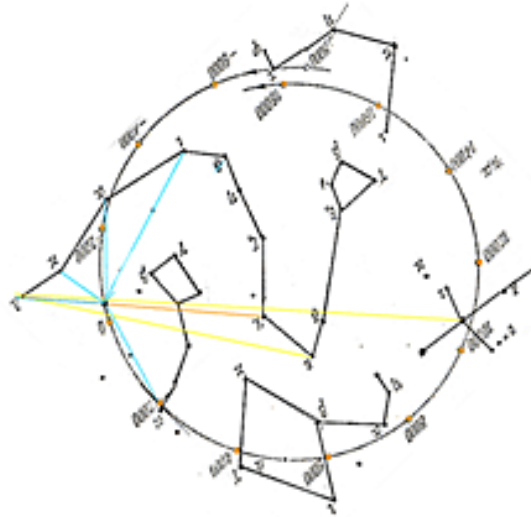
noi am obtinut aceeasi figura a Kogaiononului ceresc {Fig. 10}. Se mai stie ca pe a 16 piatra a Sagetii Soarelui de andezit sa gaseste incrustat acest semn {Fig. 11 a,b}, adica tot Jogaiononul.

Deci arheologii, care au sapat atita la Gradiste, ar fi trebuit sa ridice ochii spre nordul Cerului instelat din preajma Polului Nord Ceresc ca sa inteleaga rostul Marii Sageti. Dar care Pol Nordic Ceresc? Cel din anul cind s-a intimplat evenimentul pe care dacii l-au insemnat cu atita geniu?

Se stie ca Polul Nord Ceresc, care se apropie actualmente de Steaua *Alfa* a Ursei Mici, efectueaza o mare rotatie, numita precesiune, cu durata de 25725 ani. Minunea este ca acest numar se imparte exact la 5, anii care treceau la geti, cum sustine Herodot, de la un sacrificiu uman la altul. Minunea e ca cercul acestei uriase precesiuni, care face ca punctul de echinocciu al Soarelui sa fie in fiecare an deplasat, inconjoara o singura constelatie - *Dragonul*, si o intretaie intr-un singur punct, apropiat de *Alfa* Dragonului.

Daca unim cu o linie dreapta steaua *Lamda* din coada Dragonului cu steaua *Epsilon*, care marcheaza picioarele lui, obtinem un exceptional ceas cosmic. Rotatia zilnica a *Dragonului* in jurul Polului Nord Ceresc ne arata cu exactitate ora, ba chiar si minutele zilei si, mai ales, noptii, iar locul Polului Nord Ceresc fata de aceasta linie ne va indica numarul de solstitii care au trecut de la evenimentul care ne intereseaza {Fig. 12}

Or, daca orientam Marea Linie cereasca a Dragonului, asa cum sta ea la Apusul de Soare din anul 494 BC, pe linia paminteasca desenata de daci cu zidirile de la Pecica, Deva, Cugir, Boita pina la Virful Omu, obtinem o coincidenta uluitoare. "*La apus de soare/ vor sa mi te-omoare/ ...*" nu mai pare acum o simpla fantazie a unui poet anonim, ci un veritabil imn gnostic dacic, atrofiat pe alocuri de trecerea timpului, imn pe care dacii il spuneau, probabil, tot asa cum noi spunem azi "*Tatal nostru carele esti in ceruri...*". Mai mult decit atat - punerea paminteasca a Polului Nord Ceresc in locul indicat de daci mai sus de Marea Linie a Dragonului, ne indica destul de bine Dealul Uroi si imprejurimile lui, dar si anul care este reprezentat de daci cu Kogaiononul, adica Apusul de Soare de la solstitiul de vara din anul 494 BC.

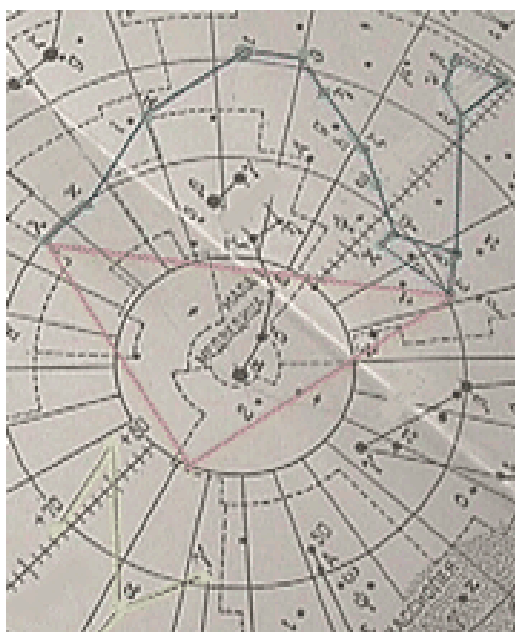
Inca o minune mai reiesea din aceasta harta magnifica: unirea stelei *Lamda* a Dragonului cu locul unde se afla Polul Nord Ceresc la Apusul de Soare de la Solstitiul din anul 494 BC ne conduce in prelungire pina la steaua din centrul Crucii *Lebedei*. Or, *Lebada* stilizata descoperita la Sarmisegetusa Regia sta si astazi parasita in curtea Muzeului din Deva. Grecii reprezentau cu *Lebada* pe Zeus. Ce reprezentau dacii cu aceasta constelatie?

S-au descoperit o multime de cruci pe locurile unde au trait dacii. Si noi am fotografiat destule {Fig. 13}

Este clar ca aceste cruci, ca si cele cucuteniene sau turdasine, dam numai o pilda, deconspira o realitate gnostica si cosmogonica a stravechilor populatiuni carpato-dunarene, populatiuni nordice prin excelenta, aflate mereu in preajma formidabilei rotatii zilnice si a Lebedei, si a W-ului Casiopeii, si a Urselor, dar mai ales a Dragonului, care strajueste marea precesiune a Polului Nord Ceresc, si care mentine astfel si Soarele, si Luna pe liniile de Fiintare ale omului.

Or, legatura Kogaiononului cu Crucea Lebedei, care este orientata magnific pe Fasia Colosala a Caili Laptelui ne-a permis sa lamurim inca un mister al topografiei cosmogonice dacice. Linia vf. Patru - Banita a triunghiului dreptunghic de baza descoprit de noi in 1995, pusa in coordonatele topografiei ceresti, este paralela cu Calea Laptelui, adica si cu linia care leaga Crucea Lebedei cu W-ul Casiopeii. Iar maretul triunghi dreptunghic insemnat pe pamint de daci nu este altceva decit un reper inteligent pentru cei care urmaresc si stelele pe cer, si legea morala din ei {Fig. 14}

Astfel Calea Laptelui, Dragonul si polul Nord Ceresc formeaza o echipa geometrica senzationala, temeinica din punct de vedere al stabilitatii triunghiului dreptunghic in actuala devenire cosmica, la vedere tocmai din cauza acestui argument, si, in acelasi timp, aflata in necontenita miscare precesionala, miscare care schimba tot timpul unghiul de cadere al razelor solare pe pamint, lucru care influenteaza benefic dezvoltarea necontenita a materialului biologic de aici.

Desenarea asemanatoare a triunghiului vf. Patru-Banita-Piatra Rosie pe datele *Marii Linii Dacice* Pecica-Vf. Omu {Fig. 15}

ne arata ca asa zisa construire romana a podului de la Drobeta este o mistificare a istoriei de catre Traian, cum sustine Napoleon Savescu [N. Savescu, *Noi nu suntem urmasii Romei*]. Chiar si astazi nu se poate construi in 3-4 ani un pod peste Dunare intr-un loc atat de dosit si de nepotrivit. Or, noi credem ca punctul topografic Drobeta reprezinta inteligent la daci originea celor care au cunoscut precesiunea cerului instelat inca din preistorie si care au transmis aceste cunostinte din generatie in generatie cu simboluri geometrice, ca in preistorie, nu cu ajutorul alfabetului fonemic, care transmite de cele mai multe ori desartaciuni, nu date (amintim ca si Cuina Turcului, si Schela Cladovei, se gasesc tocmai in aceste locuri si ca nu zadarnic descoperim atitea paralelisme intre iconografia culturii Garna, formata la Portile de Fier ale Dunarii si contemporana nasterii scrisului fenician, si cea dacica [A. Vartic, *Puterea Spiritualitatii dacice*, Dava International, N2, februarie, 2001]).

Podul de la Drobeta, loc destul de ascuns in meandrele de fier ale Dunarii, o fi fost construit de Burebista in timpurile cind Dacia se intindea si dincolo de Dunare (pentru a cuprinde si varsarea Muresului in ea), si cind hotarele imperiului roman se aflau departe de acest loc (noi credem ca dacii au construit stilpii de sustinere a podului intr-un an deosebit de secetos din timpul lui Burebista). La apropierea acestor hotare dacii au demolat arcurile podului, nu si stilpii de sustinere. Dat fiind importanta deosebita a punctului Drobeta in religia dacilor, Traian si sfetnicii lui, printre care il amintim pe viitorul imparat Hadrian, cel mai erudit imparat al Romei, au hotarit sa cucereasca mai intii acest pod, sa-l reconstruiasca si sa inceapa al doilea razboi, cum se si vede pe Columna, prin trecerea lui ritualica pentru a umili firea demna a dacilor si, astfel, pentru a-i slabi si cuceri. Lupta din anul 101-102 care e arata pe Columna la apele unui riu mare nu poate avea alta motivare pentru daci decit hotarirea de a-si recuceri unul din cele mai importante puncte strategice ale statului lor, adica Drobeta. Si numai asa noi lamurim faptul ca lupta de la Tapae a fost mai repede o inscenare a desteptului general roman care i-a permis sa ocupe nestingherit Drobeta, unul din cele mai insemnate locuri pentru echilibrul moral al dacilor.

Or, acest urias triumphi, pe ipotenuza caruia este construit Dragonul ceresc de la Apusul de soare de la solstitiul din vara anului 494 BC, coincide, cum bine se vede, cu Dacia Romana, cu Dacia Felix. Totul arata ca dacii lui Decebal ocupau tocmai acea tara care coincidea cu imaginea Zeului lor ceresc, oglindita inteligent in superbul triumphi dreptunghic vf. Omu-Drobeta-Pecica, asemanator cu triumphiul vf. Patru-Banita-Piatra Rosie {Fig.9}.

Asa se lamureste faptul ca Traian nu a cucerit alte teritorii dacice (vezi, de pilda, cum sta hotarul Daciei Romane pe Mures): acele teritorii nu intrau in statul lui Decebal, iar certarea cu alti regi geto-daci nu ii trebuia lui Traian.

Dar ce eveniment s-a putut intimpla in anul 494 BC? Legarea pe care Herodot si alti scriitori antichi o fac lui Zalmoxis de Pythagoras, cel care s-a intimplat sa moara tot in preajma anului 500 BC, ne da dreptul sa dam inca o ipoteza ce poate fi controlata stiintific: la solstitiul de vara din anul 494 BC, la Apus de Soare, s-a intimplat ceva exceptional cu zeul dacilor, care a fost si regele lor. Ce a putut sa se intimple intr-o zi atit de bine insemnata astronomic si cosmogonic? Doar sacrificiul zeului, care era si regele lor, sacrificiu care marca un eveniment ceresc major din punctul lor de vedere. Acest eveniment putea fi doar unul: trecerea Polului Nord Ceresc prin linia care uneste steaua *Lamda* din coada Dragonului cu centrul Constelatiei Lebedei. Iar Crucea Lebedei s-ar putea astfel sa insemne locul din cer unde sta zeul dacilor, tatal lor din cer care flutura Dragonul pentru a-i pazi pe daci tot asa cum efigia acestui Dragon era fluturata de cetele dacilor.

Si inca un lucru tulburator ne prezinta Marea Linie dacica. Polul Nord Ceresc a intersectat aceasta Mare Linie in anul 44 BC. Este anul cind a plecat si Burebista la Zalmoxis, trimis acolo, probabil, tot prin sacrificiu de cei mai buni dintre dacii sai.

Limitele omenesti ale acestui Congres ne opresc aici comunicarea. Cercetarile viitoare, la care credem ca va pune serios mina si Guvernul Rom[^]niei, si Academia Rom[^]na, si alte institutii private si de stat, vor arata felul cum stramosii nostri au cunoscut si transmis din generatie in generatie stiinta despre precesiunea Polului Nord Ceresc si, mai ales, cum a fost posibil sa se realizeze in acele timpuri constructii topografice atit de precise pe un teritoriu muntos atit de vast. Noi, care am vazut cu ochii instrumentelor moderne din dotare puritatea exceptionala a fierului dacic, proprietatile inteligente ale mortarelor lor, imensele cariere de la Magura Calanului, felul magnific de taiere a andezitelor, uriasesele terasari care masoara in adincime zeci de metri, care am calculat colosala cantitate de piatra taiata de daci pentru a realiza "zidirea muntilor", cum spune Dio Casius, nici macar nu ne miram de faptul ca stramosii nostri casnici si rustici au putut cunoaste si drumul precis al stelelor pe cer, si oglindirile lor pmintesti, si necesitatea imperioasa a curateniei sufletelui pentru devenirea omului [Platon, *Harmides*].